

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4935/2020
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душко Миљуш, адвокат из ..., против тужених ББ са боравиштем у ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Војкан Симић, адвокат из ..., ради ништавости завештања и утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8830/19 од 28.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8830/19 од 28.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8830/19 од 28.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1011/18 од 09.11.2018. године, исправљеном решењем истог суда од 24.12.2018.године, које је исправљено решењем истог суда од 01.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је делимично ништаво својеручно завештање покојног ГГ сачињено 27.04.2010. године, проглашено на записнику пред Првим основним судом у Београду под П О број 8185/2013 од 20.06.2013. године и то у делу у коме покојни ГГ завештањем располаже са непокретности која се користи као стан који се налази у ... у ул. ... бр. ..., постојећи на кат.парц. .../... уписан у лн.бр ... КО ..., као пословни простор-атеље са улазом, вц-ом и оставом на тавану, преко свог дела који износи $\frac{1}{4}$ идеалних делова стана. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је стекла право својине на 10/12 идеалних делова непокретности која се користи као стан, ближе описаном у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 169.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8830/19 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђено решење Првог основног

суда у Београду П 1011/18 од 24.12.2018. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда од 24.12.2018. године. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, а на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужени су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О ништавости завештања и утврђењу права својине у конкретном случају одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због којег се посебна ревизија може изјавити, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради ништавости завештања и утврђења права својине поднета је 25.10.2013. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом 1.000.000,00 динара (на који износ је и наплаћена судска такса од 39.300,00 динара) а на рочишту за главну расправу 04.04.2014. године пуномоћник тужиле означио је вредност предмета спора на износ од 3.600.000,00 динара што представља динарску

противвредност износа 31.535,35 евра (према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 114,1576 динара за 1 евро).

Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке .

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић